

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ О САРАДЊИ У ЗАШТИТИ ОД ПРИРОДНИХ И ДРУГИХ КАТАСТРОФА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Хрватске о сарадњи у заштити од природних и других катастрофа, који је потписан у Београду, 15. јула 2014. године у оригиналу на српском и хрватском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Хрватске о сарадњи у заштити од природних и других катастрофа, у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЋУ

ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

**О САРАДЊИ У ЗАШТИТИ ОД ПРИРОДНИХ И ДРУГИХ
КАТАСТРОФА**

Влада Републике Србије
и
Влада Републике Хрватске

Влада Републике Србије и Влада Републике Хрватске (у даљем тексту: Уговорне стране),

уверене у неопходност међусобне сарадње ради спречавања, односно ублажавања последица природних и других катастрофа (у даљем тексту: катастрофа), поштујући већ потписане међународне споразуме,

споразумеле су се како следи:

Предмет Споразума

Члан 1.

Уговорне стране овим споразумом уређују услове за сарадњу у заштити од катастрофа, а нарочито у:

- планирању и спровођењу мера за заштиту од поплава, земљотреса, пожара, загађења животне средине, пловидбених несрећа на унутрашњим водама, радиолошких опасности, као и индустријских и других катастрофа;
- узајамном обавештавању о опасностима, настанку и последицама катастрофа;
- узајамној помоћи при заштити, спасавању и отклањању последица катастрофа;
- стручном оспособљавању и усавршавању припадника служби, ватрогасно-спасилачких јединица, јединица за заштиту и спасавање, цивилне заштите, јединица противпожарне заштите и других припадника спасилачких тимова за заштиту и спасавање кроз информативне састанке, курсеве, обуке, семинаре и друге облике сарадње, као и организовању и обављању заједничких вежби за заштиту и спасавање и друго;
- размени научних и техничких података, те других докумената битних за заштиту од катастрофа;
- сарадњи при развоју и производњи опреме за заштиту и спасавање.

Циљ Споразума

Члан 2.

Циљ овог споразума је да Уговорне стране, у складу са расположивим могућностима, узајамно помогну једна другој у случају катастрофа, кад Уговорна страна која тражи помоћ није у могућности да се супротстави последицама катастрофа својим средствима.

Значење израза

Члан 3.

Изрази коришћени у овом споразуму имају следеће значење:

1) Уговорна страна која тражи помоћ – је Уговорна страна чији надлежни орган из члана 4. овог споразума подноси захтев за пружање помоћи другој уговорној страни;

2) Уговорна страна која пружа помоћ – је Уговорна страна чији надлежни орган из члана 4. овог споразума одговара на захтев за пружањем помоћи другој уговорној страни;

3) транзитна држава – је држава преко чије територије треба да прођу спасилачки тимови и појединци који учествују у спасавању и пружању помоћи и заштитна спасилачка и друга опрема за потребе Уговорних страна или за потребе неке треће државе;

4) катастрофе – су сваки природан или други догађај који својим обимом, интезитетом и неочекиваномшћу угрози здравље и животе већег броја људи, имовину веће вредности, околину, а чији настанак није могуће спречити или уклонити последице деловањем сопствених снага.

5) обавештења и информације о догађају – су подаци о катастрофама који се саопштавају да би се становништво благовремено обавестило о опасности у циљу предузимања заштитних мера за заштиту људи, материјалних добара и природне околине.

6) заштитне мере – су превентивне и друге мере, односно делатности усмерене:

- на спречавање, ублажавање и отклањање опасности које угрожавају становништво,
- на очување материјалних добара и природне околине;

7) спасавање и пружање помоћи – јесте скуп активности спасилачких тимова и појединаца који учествују у спасавању и пружању помоћи опремљени заштитном, спасилачком и другом опремом чија је сврха уклањање директних и индиректних последица катастрофа;

8) спасилачки тимови и појединци који учествују у спасавању и пружању помоћи – су одговарајуће оспособљена и опремљена лица која Уговорна страна која пружа помоћ одреди за пружање помоћи;

9) заштитна, спасилачка и друга опрема – је материјал, посебни технички уређаји, превозна средства, лекови и медицинска опрема, као и појединачна опрема припадника спасилачких тимова и појединаца који учествују у спасавању и пружању помоћи;

10) хуманитарна помоћ – јесу материјали, предмети, средства, намирнице, вода за пиће, лекови и санитетски материјали намењени бесплатној подели угроженом, односно настрадалом становништву у сврху ублажавања последица катастрофа.

Надлежни органи

Члан 4.

Надлежни органи за спровођење овог споразума су:

- у Републици Србији: Министарство унутрашњих послова — Сектор за ванредне ситуације;
- у Републици Хрватској: Државна управа за заштиту и спасавање.

Уговорне стране се узајамно обавештавају о адресама и телекомуникационим везама надлежних органа из става 1. овог члана, као и о контактима који морају бити доступни у сваком тренутку.

Уговорне стране узајамно се писаним путем обавештавају о евентуалним променама надлежних органа, а најкасније у року од 15 дана од дана насталих промена.

Размене сазнања и искустава

Члан 5.

Уговорне стране узајамно се обавештавају о научним и техничким достигнућима и искуствима, у интересу предвиђања, ефикасне заштите и спасавања, и уклањања опасности од катастрофа и последица катастрофа. Размена података и других докумената обухвата информације о катастрофама, израду заједничког научно-истраживачког програма за случај угрожености, као и сарадњу у изради планова за заштиту и спасавање.

Сарадња у области размене сазнања и искустава обавља се у складу са националним законодавством Уговорних страна. Уговорне стране узајамно размењују податке везане за национално законодавство из ове области.

Уговорне стране настоје да ефикасно користе резултате научне и техничке сарадње у области привреде, као и при сарадњи са другим државама.

Развој и производња опреме за заштиту и спасавање

Члан 6.

Уговорне стране подстичу сарадњу привредних субјеката и државних органа у области технолошког развоја и производње у спровођењу заједничких програма за заштиту и спасавање.

Сарадња хуманитарних организација

Члан 7.

Уговорне стране подстичу сарадњу између хуманитарних организација у заштити и спасавању од катастрофа, сходно националном законодавству Уговорних страна.

Стручно оспособљавање и усавршавање

Члан 8.

Уговорне стране подстичу узајамну сарадњу у циљу стручног оспособљавања и усавршавања спасилачких тимова који учествују у заштити, спасавању и пружању помоћи на следећи начин:

- 1) успостављањем непосредних веза и сарадњом између образовних установа и подстицањем размене инструктора, предавача и других стручњака;
- 2) сарадњом у стручном оспособљавању, усавршавању и обучавању;
- 3) подстицањем размене образовних материјала и средстава, као и искустава стечених у заштити и спасавању, битних за стручно оспособљавање и усавршавање;
- 4) организовањем заједничких вежби из области заштите и спасавања.

Обавеза обавештавања о опасностима

Члан 9.

Уговорне стране узајамно се обавештавају о опасностима и могућностима настанка катастрофа које могу угрозити територију државе друге Уговорне стране. У ту сврху свака Уговорна страна на својој државној територији прикупља потребне податке и информације и непосредно их доставља надлежном органу друге Уговорне стране из члана 4. овог споразума.

Уговорне стране се узајамно обавештавају путем надлежних органа из члана 4. овог споразума о катастрофама насталим на њиховој државној територији.

Обавештење из ст. 1. и 2. овог члана садржи: опис настале опасности или догађаја, податке о месту, времену, обиму и последицама, као и податке о предузетим мерама.

Обавештење из ст. 1, 2. и 3. овог члана може се проследити усмено или писано, на језицима Уговорних страна. Обавештења саопштена усменим путем морају се и писано потврдити.

Органи из члана 4. ст. 1. овог споразума овлашћени су да у спровођењу овог споразума успоставе директне везе. У ту сврху надлежни органи Уговорних страна израђују и потписују стандардне оперативне процедуре, које детаљније уређују поступке пружања прекограничне помоћи у случају природних и других катастрофа.

Заштитне мере

Члан 10.

Уговорне стране у сврху спречавања, односно смањивања заједничке опасности планирају и предузимају одговарајуће заједничке заштитне мере.

Начин тражења и пружања помоћи

Члан 11.

У случају настанка катастрофе једна Уговорна страна може другој Уговорној страни поднети захтев за помоћ.

Захтев за помоћ из става 1. овог члана мора да садржи: податке о врсти, потенцијалне или настале опасности, месту, времену, обиму, последицама катастрофе и предузетим мерама, количини и обиму потребне помоћи, податке о лицима надлежним за координацију примања помоћи, као и предлог начина достављања помоћи.

Захтев из става 2. овог члана подноси се усмено или писано на службеном језику Уговорне стране која тражи помоћ. Усмено поднет захтев мора се писано потврдити.

Уговорна страна која пружа помоћ доставља Уговорној страни која тражи помоћ одговор на захтев за помоћ из става 1. овог члана, који садржи обавештење о врсти, количини и обиму помоћи коју Уговорна страна која пружа помоћ може да стави на располагање Уговорној страни која тражи помоћ. Одговор се доставља усмено или писано на службеном језику Уговорне стране која пружа помоћ. Усмено достављен одговор мора се писано потврдити.

У случају настанка катастрофе на територији државе једне Уговорне стране, друга Уговорна страна може, без претходно примљеног захтева,

обавестити Уговорну страну на чијој територији државе је дошло до катастрофе, о својим могућностима за спасавање и пружање помоћи, као и спасилачкој и другој опреми коју може ставити на располагање, као и о начинима пружања помоћи.

Пружање помоћи одвија се у складу са националним законодавством Уговорних страна.

Процедуре прелажења државне границе приликом спасавања и пружања помоћи

Члан 12.

Спасилачки тимови и појединци који учествују у спасавању и пружању помоћи прелазе државну границу држава Уговорних страна по приоритету и по поједностављеној процедури, на граничним прелазима или ван њих, а на основу сагласности надлежних органа граничне службе.

Чланови спасилачких тимова и појединци који учествују у спасавању и пружању помоћи морају приликом преласка државне границе имати важећа лична документа, а на територији државе Уговорне стране која тражи помоћ могу за време пружања помоћи боравити без одобрења боравка. Вође спасилачких тимова морају поседовати попис чланова свог спасилачког тима, оверен од стране надлежног органа Уговорне стране која пружа помоћ.

Чланови спасилачких тимова и појединци који учествују у спасавању и пружању помоћи имају право да на територији државе друге Уговорне стране носе припадајућу униформу.

Члановима спасилачких тимова и појединцима који учествују у спасавању и пружању помоћи није дозвољено преношење ватреног оружја, муниције и експлозивних средстава (материја) на територију државе друге Уговорне стране, осим експлозивних средстава (материја) намењених за спасавање и пружање помоћи која се налазе у саставу спасилачке опреме.

У случају настанка катастрофе, евакуисани држављани држава Уговорних страна, као и држављани трећих држава, могу прелазити државну границу на граничним прелазима или ван њих без исправа за прелазак државне границе, уз обавезу пријављивања боравка надлежној јединици полиције Уговорне стране на чију територију државе су евакуисани.

Одредбе ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана примењују се и у случају када је једна од Уговорних страна транзитна држава. Надлежни органи се у најкраћем року, узајамно обавештавају о потребама транзита, утврђују поступак реализације и према потреби приликом транзита спасилачком тиму обезбеђују службену пратњу.

У случају трагања за ваздухопловима и спасавања лица непосредна координација се врши преко спасилачко координационих центара надлежних органа Уговорних страна формираних у складу са Анексом 12. Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству.

Процедуре уношења, изношења и превоза заштитне, спасилачке и друге опреме и хуманитарне помоћи преко границе за време спасавања и пружања помоћи

Члан 13.

Уговорне стране убрзаће процедуре приликом уношења, изношења и превоза преко државне границе заштитне, спасилачке и друге опреме и

хуманитарне помоћи. Приликом преласка државне границе вођа спасилачког тима мора предати надлежним граничним органима Уговорне стране која тражи помоћ пописне листе заштитне, спасилачке и друге опреме и хуманитарне помоћи.

Пописне листе из става 1. овог члана морају бити на службеном језику Уговорне стране која пружа помоћ.

Спасилачки тимови и појединци који учествују у спасавању и пружању помоћи могу преко државне границе, поред личних ствари, пренети једино заштитну, спасилачку и другу опрему, средства која су потребна за њихов смештај и исхрану, као и средства хуманитарне помоћи .

Забране и ограничења за међународни робни промет не односе се на превоз заштитне, спасилачке и друге опреме и хуманитарне помоћи. Ако се заштитна, спасилачка и друга опрема не искористе у акцији, враћају се Уговорној страни која пружа помоћ. Уколико се заштитна, спасилачка и друга опрема оставља као хуманитарна помоћ, врста, количина и место где се налази опрема пријављују се надлежном органу из члана 4. овог споразума Уговорне стране која тражи помоћ, која о томе обавештава надлежне царинске органе. У том случају примењује се национално законодавство Уговорне стране која тражи помоћ.

У складу са ставом 3. овог члана спасилачки тимови и појединци који учествују у спасавању и пружању помоћи могу унети лекове који садрже наркотице и психотропне супстанце на територију државе Уговорне стране која тражи помоћ, а непотрошене количине морају се вратити Уговорној страни која пружа помоћ. Уношење и изношење лекова који садрже наркотице и психотропне супстанце не сматра се увозом и извозом робе у робном промету у смислу међународних уговора о опојним дрогама. Лекови који садрже наркотице и психотропне супстанце могу се унети само у количинама које су потребне за хитну медицинску помоћ, и могу се употребљавати само под надзором медицинског особља са одговарајућом стручном спремом у складу са националним законодавством Уговорне стране која пружа помоћ. О потрошеним лековима који садрже наркотице и психотропне супстанце Уговорна страна која пружа помоћ извештава Уговорну страну која тражи помоћ.

Уговорне стране узајамно допуштају употребу потребне заштитне, спасилачке и друге опреме и хуманитарне помоћи на територији државе Уговорне стране која тражи помоћ и без спровођења службеног поступка, плаћања депозита и других давања.

Употреба ваздухоплова и пловила за превоз спасилачких тимова и појединаца који учествују у спасавању и пружању помоћи

Члан 14.

Ваздухоплови и пловила се могу користити за хитан превоз спасилачких тимова или појединаца који учествују у спасавању и пружању помоћи, као и за друге облике помоћи у складу са овим споразумом.

О коришћењу ваздухоплова и пловила у спасавању и пружању помоћи одмах се извештава надлежни орган Уговорне стране која тражи помоћ, те јој се достављају тачни подаци о врсти и ознакама ваздухоплова и пловила и посади, као и остали потребни подаци. Време, предвиђени смер кретања и

место слетања односно пристајања, одређује Уговорна страна која тражи помоћ.

За посаде ваздухоплова и пловила, као и за спасилачке тимове и појединце који учествују у спасавању и пружању помоћи сходно се примењују одредбе члана 12. овог споразума. За ваздухоплове и пловила, заштитну, спасилачку и другу опрему, односно хуманитарну помоћ примењују се одредбе члана 13. овог споразума.

Коришћење ваздухоплова у спасавању и пружању помоћи на територији државе Уговорне стране која тражи помоћ врши се у складу са прописима о ваздушном саобраћају те државе Уговорне стране.

Уговорна страна која пружа помоћ има обавезу подношења плана лета пружаоцу услуга у ваздушној пловидби на територији државе Уговорне стране која тражи помоћ. Поред предвиђених обавезних елемената, план лета који се подноси за коришћење ваздухоплова у складу са чланом 14. овог споразума мора да садржи податке који повезују лет са овим споразумом.

Употреба војних ваздухоплова, за сврхе овог споразума, биће дозвољена само уз сагласност надлежног органа Уговорне стране која тражи помоћ. Војни ваздухоплови ангажују се на задацима заштите од природних и других катастрофа на територији државе уговорне стране која тражи помоћ на начин како је то утврђено споразумима о одбрамбеној и војној сарадњи и споразумима о статусу војних снага који су тренутно на снази.

За гашење пожара на отвореном у граничном подручју, а ради спречавања његовог даљег ширења, Уговорне стране ће омогућити противпожарним ваздухопловима улазак на територију државе друге Уговорне стране до дубине до 10 километара.

Надлежност за вођење акција спасавања и пружања помоћи

Члан 15.

За вођење акција заштите и спасавања и пружања помоћи у свим случајевима надлежни су органи Уговорне стране која тражи помоћ.

Задаци се поверавају искључиво вођама спасилачких тимова Уговорне стране која пружа помоћ, који чланове тимова и појединце који учествују у спасавању и пружању помоћи упознају са појединостима њиховог спровођења.

Заштита и пружање помоћи у раду спасилачких тимова и појединаца који учествују у спасавању и пружању помоћи

Члан 16.

Уговорна страна која тражи помоћ мора обезбедити одговарајућу заштиту и помоћ спасилачким тимовима и појединцима Уговорне стране која пружа помоћ који учествују у спасавању и пружању помоћи.

Начин финансирања трошкова помоћи

Члан 17.

Уговорна страна која пружа помоћ нема право да захтева повраћај трошкова од Уговорне стране која тражи помоћ за пружену помоћ, као ни накнаду трошкова који би настали због употребе, оштећења или губитка опреме за спасавање.

Трошкове помоћи коју пружају правна или физичка лица посредовањем Уговорне стране која пружа помоћ, сноси Уговорна страна која тражи помоћ.

Друмска моторна возила, ваздухоплови и пловила која Уговорна страна која пружа помоћ користи у спасавању и пружању помоћи биће ослобођена плаћања трошкова путарине, као и паркирних и пристанишних трошкова, а који произилазе из активности спасавања и пружања помоћи. Уговорна страна која тражи помоћ накнадно ће покрити трошкове путарине и паркирања, као и пристанишне трошкове означених друмских моторних возила и пловила која је Уговорна страна која пружа помоћ користила у спасавању и пружању помоћи.

Спасилачки тимови и појединци који учествују у спасавању и пружању помоћи морају бити опремљени за самостално деловање у трајању од најмање 4 дана. Након истека тог периода, Уговорна страна која тражи помоћ обезбедиће спасилачким тимовима и појединцима који учествују у спасавању и пружању помоћи неопходна средства за њихов даљи рад.

За време трајања спасавања и пружања помоћи Уговорна страна која тражи помоћ обезбедиће логистичку подршку и хитну медицинску помоћ припадницима тимова и појединцима који учествују у спасавању и пружању помоћи Уговорне стране која пружа помоћ.

Накнада штете

Члан 18.

Уговорне стране неће подносити захтеве за накнаду штете настале на заштитној, спасилачкој и другој опреми, уколико је штету проузроковао спасилачки тим или појединац који учествује у спасавању и пружању помоћи на основу овог споразума, и ако штета није проузрокована намерно или грубом непажњом.

Уговорне стране неће подносити захтеве за накнаду материјалне и нематеријалне штете у случају телесне повреде и трајних последица на здравље као и у случају смрти припадника спасилачког тима или појединца који учествује у спасавању и пружању помоћи ако до тога дође у току спасавања и пружања помоћи на основу овог споразума, осим ако она није проузрокована намерно или грубом непажњом.

Уколико се приликом спасавања и пружања помоћи из овог споразума проузрокује штета трећем лицу, одговорност преузима Уговорна страна која тражи помоћ као да су штету проузроковале њени спасилачки тимови и појединци који учествују у спасавању и пружању помоћи, осим уколико су штету намерно или грубом непажњом проузроковали појединци који учествују у спасавању и пружању помоћи, односно спасилачки тимови Уговорне стране која пружа помоћ.

Одговорност за накнаду штете одређене у ст. 1, 2. и 3. овог члана, настаје у тренутку уласка на територију државе Уговорне стране која тражи помоћ и траје до напуштања њене територије.

Уговорне стране примењују одредбе овог члана и у случају када је једна од њих транзитна држава.

Збрињавање и пружање помоћи евакуисаним лицима

Члан 19.

Лица која су у случају катастрофе евакуисана са територије државе једне на територију државе друге Уговорне стране, примају до свог првог

могућег повратка све потребно старање и помоћ, а што подразумева смештај, исхрану и медицинску помоћ. Трошкове старања помоћи и повратка тих лица сноси држава Уговорне стране из које долазе, уколико се Уговорне стране другачије не споразумеју.

Уговорне стране морају осигурати повратак свим лицима која услед евакуације бораве на територији државе друге Уговорне стране.

Употреба електронских комуникационих средстава

Члан 20.

Надлежни органи Уговорних страна обезбедиће међусобне телефонске, радио и друге електронске комуникације међу органима, спасилачким тимовима и појединцима који, у складу са одредбама овог споразума, учествују у спасавању и пружању помоћи.

Коришћење информација

Члан 21.

Информације прикупљене у оквиру акције спасавања и пружања помоћи могу бити доступне трећој страни само уз писмену сагласност Уговорних страна.

Престанак спасавања и пружања помоћи

Члан 22.

До престанка спасавања и пружања помоћи може доћи у случају да Уговорна страна која тражи помоћ повуче захтев за помоћ или када престане потреба за спасавањем и пружањем помоћи.

Стална мешовита комисија за спровођење задатака одређених овим споразумом

Члан 23.

Уговорне стране именују Сталну мешовиту комисију за спровођење задатака одређених овим споразума од представника надлежних органа из члана 4. овог споразума. Свака Уговорна страна именује у Сталној мешовитој комисији једнак број чланова, а најмање три.

Уговорне стране се међусобно обавештавају о својим члановима Сталне мешовите комисије.

Задаци Сталне мешовите комисије према овом споразуму су, пре свега: решавање конкретних организационих и техничких питања, одређивање начина одржавања веза и међусобног обавештавања и припрема њеног Пословника.

Стална мешовита комисија састаје се најмање једанпут годишње, и то наизменично у Републици Србији и Републици Хрватској. Иницијативу за сазивање ванредног састанка може дати било која Уговорна страна.

Решавање спорова

Члан 24.

Све спорове који проистекну применом или тумачењем овог споразума које надлежни органи из члана 4. став 1. овог споразума не могу директно решити Уговорне стране ће решити дипломатским путем.

Однос овог споразума са другим међународним уговорима

Члан 25.

Овај споразум не утиче на права и обавезе Уговорних страна које произлазе из других међународних уговора који их обавезују.

Одредбе овог споразума ни у чему не прејудицирају утврђивање, разграничење и означавање заједничке државне границе између Уговорних страна.

Ступање на снагу

Члан 26.

Овај споразум ступа на снагу првог дана наредног месеца од дана пријема последњег писаног обавештења дипломатским путем, којом се Уговорне стране међусобно обавештавају да су испуниле услове предвиђене њиховим националним законодавством за ступање на снагу овог споразума.

Овај споразум се закључује на неодређено време.

Овај споразум се може изменити и допунити у свако доба, уз обострани писани пристанак Уговорних страна.

Свака Уговорна страна може у свако доба отказати овај споразум путем писаног обавештења другој Уговорној страни дипломатским путем. У том случају, Споразум престаје три месеца од датума када је друга Уговорна страна примила писано обавештење о отказивању.

Састављено у Београду, дана 15. јула 2014. године, у два оригинална примерка, сваки од њих на српском и хрватском језику, при чему су оба текста једнако веродостојна.

За Владу Републике Србије

За Владу Републике Хрватске

с. р. Небојша Стефановић

с. р. Ранко Остојић

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Хрватске о сарадњи у заштити од природних и других катастрофа (у даљем тексту: Споразум), садржан је у члану 99. став 1 тачка 4. Устава Републике Србије, према којој је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА

Потврђивањем овог споразума омогућиће се ступање на снагу билатералног споразума између Републике Србије и Републике Хрватске о сарадњи у области заштите од катастрофа као што су: заштита од поплава, земљотреса, пожара, загађења животне средине, пловидбених несрећа на рекама, радиолошких опасности као и индустријских и других катастрофа.

Наиме, потврђивањем овог споразума уговорне стране ће у складу са расположивим могућностима пружати помоћ једна другој у напред наведеним случајевима, када једна од уговорних страна која тражи помоћ није у могућности да се супротстави последицама катастрофа својим средствима.

ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог споразума нису планирана средства у буџету Републике Србије. Међутим уколико Република Србија буде Уговорна страна која пружа помоћ, могуће је да дође до ангажовања буџетских средства Републике Србије која ће бити обезбеђена прерасподелом расположивих средстава на разделу Министарства унутрашњих послова у складу са Законом о буџету Републике Србије.